

LEO BUTNARU

JURNALUL UNEI EPOCI

1969 – 2022

volumul 3
1991-1996

TIPO MOLDOVA

Leo BUTNARU

JURNAL

Vol. 3
(1991 – 1996)

Colecția ACADEMICA
OPERA OMNIA

TIPO MOLDOVA

DINCOLO DE BARIERE. DE LA URSS – LA REPUBLICA MOLDOVA

1991

13-20.I.

Acum două sau trei zile, veni în vizită la USM Ady Andrieș, poet și editor de la Iași.

Călătorie: Iași – Roman – Cluj – Alba Iulia – Blaj – București... Lancrăm, Sibiu, Sebeș... Excelent!

La Cluj, întâlnire cu Liviu Petrescu, Grigore Zanc, prozator și prefect, Dimitrie Vatamaniuc, Augustin Buzura, Eugen Todoran, Ion Mircea, Adrian Popescu, Ovidiu Pecican de la „Apostrof”, Mircea Oprea, Ilie Călian, Petre Bucșa, Doina Cetea, Horia Bădescu, Virgil Bulat, Mircea Berta, Gabriel Chifu de la Craiova, adjunct la „Ramuri”, Cornelii Munteanu de la Satu Mare, Berta Wacker din Marea Britanie.

Povestea cu fosta casă a lui Blaga... De recuperat, de răscumpărat.

Pe 13 ianuarie, la hotel, ne vizitează și ne urează studenți și elevi pruto-nistreni.

16.I.

Ioan Mircea Fuior, primarul orașului Blaj, Mircea Cenușă, consilier șef la Consiliul pentru Cultură Alba Iulia.

Din câte mai povestesc colegii. Despre copilul unor emigranți recentți care strângea etichetele și hârtiuțele colorate de pe stradă. Strădania părinților de a-i explica odraslei că aici, în noua lor patrie, nimeni, niciun copil nu ridică de jos fleacuri din astea. Copilul: „Dar mie, tăticule, mi se pare că nu sunt hârtii, ci sunt bani”.

Bietul român în străinătate... Uite-l, peste un timp, are de toate: pe masă, în casă. Toate bunătățile lumii civilizate. Însă ce folos? Nu intră nimeni să vadă, să se mire, să-l invidieze. În România, ar fi fost altcumva, satisfacția era ca și obligatorie. Pe când aici, la Stockholm, nu are rost: toți sunt bine asigurați. Nimeni nu se miră și nu se interesează de nimic. Iar românul se obișnuiește greu, foarte greu sau chiar deloc cu firescul...

20.I.

O încurcă lume, o bizară „colegă”, Ina Osu, despre care îmi povestea Arcadie cum, în călătoria lor prin România (le era amfitrion Păunescu), nicidecum nu reținea că se rostește „Târgu Jiu” și nu „Târgu Giu”. Gândindu-se că mâine ar putea, eventul, lăsa niște autografe, stătea seara și migălea, agramat, ceva cu alfabet latin pe care, uimitor, dar nu l-a deprins cât „a studiat” la Institutul „Gorki”, la Moscova, unde cartea românească o găseai din belșug la librăria „Drujba”. Într-un fel, ar fi o figură tragică, dacă, la toate ale ei, în special în ale științei de carte, spiritului, culturii generale nu ar fi decât o... desfigurată. De ce, totuși, tragică? Păi, plecată pe la 16 ani la Moscova, recomandată, am înțeles, de USM ca „talent promițător”, nu a studiat în limba maternă, română. Iar o elevă abia ieșită de pe băncile școlii medii nu e atât de asigurată în domeniul lingvistic. Deci, studiind doar în rusește, cam uită sau stâlcește ceea ce știa românește. Și iat-o mult înaintată în vârstă când se arată sterilă în ale scrisului, chiar dacă, „tânără” comunistă, este susținută în continuare de partinici, de unii secretari de la USM, săltată în prezidii din care, dacă spune câteva fraze, numaidecât jumătate din ele sunt prostii, naivități. Ba se mai găsesc barzi, în special cel „mai bard”, care pur și simplu o folosesc de paravan, în ipocrizia lor întocmindu-și interviuri cu propria-le persoană „foarte importantă”, pe care să le semneze... ea, necioplita, bizara, „negul interviului”, cum ar veni. La Chișinău, și atare trucuri țin de literatură, de celebritate, de orgoliu.

25.I.

La USM, ne vizitează Mihai Ursachi și Ion Puha de la Iași, Patrel Berceanu (Craiova, revista „Ramuri”), Dumitru Chirilă (Oradea, „Familia”).

Cuprins

1991..... 5
1992..... 49
1993..... 135
1994..... 237
1995..... 340
1996..... 430